

SARAH VANHEE begeeft zich op het snijvlak van literatuur en performance. De personages van haar boek 'Het wonderbaarlijke leven van **Claire C**' werden via mail gecast.

'Wat heeft het voor zin om als auteur alles zelf te verzinnen, terwijl er al zoveel dragers van goede verhalen rondlopen?'

Van onze medewerker

Wouter Hillaert

Amsterdam

Het project van **Sarah Vanhee**, Vlaams performer in Amsterdam, begon toen ze **een** onaf manuscript vond van de onbekende Ierse auteur Guillaume Maguire. Ze maakte het af door in de huid te kruipen van het ietwat labiele hoofdpersonage **Claire C**.

Zo verspreidde **Vanhee** via Twitter en zoekertjes volgend bericht: 'Ik, **Claire C**, romanpersonage, ben op zoek naar de andere personages die ik in mijn boek ontmoet'. Ruim tweehonderd mensen reageerden op beschrijvingen als 'de vrouw **met** realiteitszin en **een** kind' of 'de man die net **een** oorlog heeft meegemaakt'.

Vanhee, als **Claire**, koos er via mailverkeer twaalf individuen uit. Ze ontmoette elk van hen één keer in **een** park en gebruikte die gesprekken voor het boek. Dat vertelt het verhaal van Claires zoektocht naar **een** identiteit. De betrokkenen konden spelen **met** andere persoonlijkheden, ergens tussen fictie en werkelijkheid. 'Ik was wat van slag na het hele project', zegt **Vanhee**, die het boek vanavond voorstelt. 'Als je **een** andere rol opneemt, **met** andere waarden en gebaren, krijg je andere reacties. Het voelt zoals iemand zei na het lezen van het boek: alsof je **een** ander leven kunt beginnen.'

Waarom niet gewoon **een** roman schrijven aan uw bureau?

'Wat heeft het voor zin om als auteur alles zelf te verzinnen, terwijl er al zoveel dragers van goede verhalen rondlopen? Ik wou liever iets creëren in dialoog. Tegelijk was ik benieuwd naar wat er zou gebeuren als je essentiële vragen stelt zoals 'hoe leef je?' of 'welke keuzes maak je'. Ik geloofde dat de werkelijkheid de fictie kon overtreffen. Dat was ook zo.'

Geef eens **een** voorbeeld van zo'n ongelooflijk verhaal?

'De laatste vrouw die **Claire** ontmoette, bleek stervende. Ze begon spontaan te praten over het einde, dat 'het goed geweest was'. Het geeft het boek niet enkel **een** mooi slot. Het verraste me ook hoe gemakkelijk mensen zich bloot geven aan **een** fictief personage, zonder dat ze weten wat er **met** dat verhaal gebeurt. Blijkbaar biedt het publieke meer mogelijkheden dan de intieme kring van mensen. Zelfs de kinderen van die vrouw wisten niet wat ze aan **Claire** vertelde.'

Hoe ging uw personage daarmee om? Welk karakter vertolkte u?

'Ik wou **een** antiheld neerzetten. Echt iemand van deze tijd, die wat lamgeslagen is door alle keuzes die voortdurend op haar afkomen. Mensen die haar ontmoet hebben, beschreven haar als de leegte in het midden van **een** donut. Ze verzamelt allerlei reacties rond zich, terwijl ze zelf niets is, enkel **een** spiegel. Ze kreeg vorm door de mensen die ze trof.'

Voor zo'n boek moet je als kunstenaar **een** beetje schizofreen zijn?

'Integendeel. Ik kan het iedereen aanraden om vanuit **een** andere rol **met** onbekende mensen in contact te treden. Uit onderzoek blijkt trouwens dat **een** op tien jongeren zich wel

eens uitgeeft voor iemand uit hun naaste omgeving. Identiteit is **een** begrip dat vrijheid oplevert, in plaats van beperking. Je kunt jezelf maken.'

Waarom leunen de kunsten steeds vaker op verhalen van gewone mensen?

'Zelf vroeg ik me af: hoe kun je in theater uitnodigen tot echte ontmoeting? Ik had het even gehad **met** het geijkte circuit. Als **Claire** trof ik mensen die ik nooit zou bereiken **met een** voorstelling, hoe laagdrempelig ook. Het geeft **een** spannender dialoog.'

Boekpresentatie vanavond in Campo, Gent (09-223.00.00). www.campo.nu

© 2011 Corelio